

[Justitsministeren.]

ligger, må tages hensyn til den økonomiske fordel, der hidrører fra, at hustruen ejer et hus, men man kan ikke — og det fremgår af det, jeg før sagde — beregne en fiktiv renteindtægt af nogen del af den nu forbrugte formue.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fanger* til indenrigsministeren:

„Billiger indenrigsministeren Aarhus kommunes afskedigelse af en funktionær, der nægtede at indmelde sig i Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark?“

Fanger: Grundlaget for mit spørgsmål til den højtærede indenrigsminister er følgende.

Den pågældende funktionær, fru Agnete Hansen, er ansat ved Aarhus kommunehospitals fysiurgiske klinik som kontorassistent. Fra H. og K. fik hun henvendelse om at melde sig ind i foreningen, og da hun nægtede dette og kun meldte sig ind i arbejdsløsheds-kassen, fik hun endnu et brev fra H. og K., hvori det hedder — jeg anmoder om tilladelse til citat —:

„Vi undlader dog ikke at meddele, at vi, såfremt vi ikke inden otte dage får den nævnte indmeldelse, agter at anmode magistratens 3. afdeling om at opsigte Dem fra Deres stilling, da vi ikke kan tolerere, at De arbejder ved kommunen og ikke er organiseret.

Med venlig hilsen
Handels- og Kontorfunktionærforeningen.
sign. G. Baunsgaard.“

Det var ikke en tom trusel, for den 10. januar 1956 fik fru Hansen sin opsigelse pr. 30. april i år, underskrevet af rådmand Christian Nielsen. Den skriftlige opsigelse var ikke begrundet, men rådmanden har til pressen åbent og ærligt erklæret, at årsagen alene var, at fru Hansen ikke havde meldt sig ind i H. og K., og han tilføjede, at hun kunne fortsætte på hospitalet, hvis hun meldte sig ind.

Med hensyn til spørgsmålet om organisationstvang, som dette jo er et klart eksempel på, vil jeg gerne henvise til resultatet af den forespørgselsdebat, der fandt sted den 28. oktober 1955 her i tinget i anledning af

finansministeriets overenskomst med H. og K. Endvidere vil jeg, hvilket har særlig interesse i denne sag, henvise til, at indenrigsministeriet i 1953 har fået forelagt en overenskomst mellem Fredericia byråd og H. og K., hvori det hed — jeg anmoder den højtærede formand om tilladelse til et par citater —:

„Byrådet indgår på, at det af denne overenskomsts § 2 a og j omfattede personale skal være medlemmer af Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund og af Handels- og Kontormedhjælpernes arbejdsløsheds-kasse.“

I ministeriets skrivelse af 3. juli 1953 til Fredericia byråd svares bl. a.:

„Indenrigsministeriet må iøvrigt betragte det som tvivlsomt, hvorvidt en af en kommunalbestyrelse truffet beslutning om, at der i kommunens tjeneste kun må beskæftiges personer, der er medlemmer af en bestemt faglig organisation eller af en hertil knyttet arbejdsløsheds-kasse, eller som dog er fagligt organiseret, af domstolene vil blive anset for lovmedholdelig.“

Der henvises i den forbindelse til den kendte højesteretsdom af 1932 vedrørende Esbjergsagen.

Sagen fra Aarhus kommune har vakt interesse landet over, og jeg mener derfor, at det er af betydelig interesse at få oplyst, om den højtærede indenrigsminister billiger denne uberettigede og ulovlige afskedigelse.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem har stillet, vil jeg gerne understrege, at det drejer sig om en timelønnet kontormedhjælper ved Aarhus kommunehospital. Den pågældende er altså ikke ansat som tjenestemand under kommunen. Når jeg understreger dette, er det for straks at slå fast, at de bestemmelser, den opsagte funktionær er undergivet i sit tjenstlige forhold til kommunen, ikke har skullet forelægges indenrigsministeriet til godkendelse, hvilket da heller ikke er sket.

Jeg kan dertil yderligere føje, at ministeriet ikke hidtil har været bekendt med disse bestemmelser. Det drejer sig således om et område, hvor kommunen handler på eget ansvar, og hvor der alene er adgang for indenrigsministeriet til at gribe ind efter